

ČO Z NÁS ROBÍ KATOLÍKOV? (EG 87–92)

Rodinná katechézka 269-2023 (864)

www.inky.sk

týždeň po 29. 1. 2023

... alebo o tom, že podstatou kresťanstva je spoločenstvo, Božia Rodina, vzťahy, jednota lásky – všetko ostatné sú len nástroje a pomôcky!

BOŽIE SLOVO:

(1 Jn 3, 8-14)

Čítanie z 1. listu sv. apoštola Jána: *Kto pácha hriech, je z diabla, pretože diabol hreší od počiatku. A Boží Syn sa zjavil preto, aby zmaril diablove skutky. ⁹ Kto sa narodil z Boha, nepácha hriech, lebo v ňom ostáva jeho semeno; a nemôže hrešiť, pretože sa narodil z Boha. ¹⁰ Podľa tohto sa dajú rozoznať Božie deti od detí diablových: kto nekoná spravodlivo, nie je z Boha; ani ten, kto nemiluje svojho brata. ¹¹ Lebo toto je zvesť, ktorú ste počuli od začiatku: aby sme jeden druhého milovali. ¹² Nie ako Kain; on bol zo Zlého a zabil svojho brata. A prečo ho zabil? Preto, že jeho skutky boli zlé a bratove spravodlivé. ¹³ Bratia, neďívte sa, ak vás svet nenávidí. ¹⁴ My vieme, že sme prešli zo smrti do života, lebo milujeme bratov. Kto nemiluje, ostáva v smrti. Počuli sme Božie slovo.*

KATECHÉZKA

(porov. www.inky.sk, katechézy: etapy vývoja spoločenstva – 39/559 až 44/568)

„Dnes, keď siete a nástroje ľudskej komunikácie dosiahli neslýchaný stupeň vývoja, cítíme výzvu objaviť a sprostredkovať tajomstvo spoločného života; schopnosť stretávať sa, objasniť sa, podprieť sa navzájom a byť účastníkmi na tomto trochu nesúrodnom prílive, ktorý sa môže premeniť na opravdivú skúsenosť bratstva, na karavánu solidarity, na svätú púť“ (EG 87), pokračuje pápež. Problém, ktorý si dnes uvedomujeme čoraz viac: vďaka internetu a médiám môžeme vidieť a rozprávať sa s človekom na opačnej strane zeme, ale nepoznáme svojho suseda. Na sociálnej sieti máme stovky, tisícky priateľov, ale cítíme sa osamelí a možno si s hrôzou náhle uvedomujeme, že v skutočnom svete možno máme zopár známych, však žiadneho skutočného, verného, dôverného priateľa, s ktorým by nás takýto hlboký a pravý zväzok skutočne spájal. Odborníci o nás dnes hovoria ako o generácii ľudí, ktorí sú tak osamelí, ako nikdy predtým.

V tomto svete by sme ako Cirkev mali žiariť – už len preto, že spoločenstvo, vzťahy, opravdivé bratstvo je samou podstatou kresťanstva a katolicizmu. Čo nás nakoniec robí katolími? Modlitby? Bohoslužby? Vierouka? Dôležité to veci, ale je to ako so zamestnaním: *Jedlo, pitie, spánok, zdravie, dôležité veci, ale nikto vám za ne nezaplatí. Sú to len nástroje, s pomocou ktorých robíte svoju prácu – a za tú a za jej ovocie vám zákazníci zaplatia!* Sviatosť, bohoslužba, modlitba, vierouka – to je ako *duchovné jedlo, pitie, spánok*. Ale až to, čo s ich pomocou konáme a žijeme, z nás robí skutočných katolíkov, kresťanov, synov a dcéry Boha! To, čo opisuje autor Listu Diognétovi v 2. storočí, že totiž kresťania „ukazujú obdivuhodný, ba podľa všeobecnej mienky až neveriteľný životný postoj.“ A v čom spočíva? Sám Ježiš ho definuje: „Nové prikázanie vám dávam, aby ste sa milovali navzájom. Aby ste sa aj vy vzájomne milovali, ako som ja miloval vás.“ ³⁵ Podľa toho spoznajú všetci, že ste moji učeníci, ak sa budete navzájom milovať“ (Jn 13, 34-35), aby sme tak „všetci boli jedno, ako ty, Otče, vo mne a ja v tebe, aby aj oni boli v nás jedno, aby svet uveril, že si ma ty poslal.“ ²² A slávu, ktorú si dal mne, ja som dal im, aby boli jedno, ako sme my jedno“ (Jn 17, 21-22). Alebo ako hovorí Pavol: „Ak teda jestvuje nejaké potešenie v Kristovi, ak jestvuje nejaká útecha z lásky, nejaké spoločenstvo ducha, nejaké srdce a zľutovanie, ² dovŕšte moju radosť: zmyšľajte rovnako, rovnako milujte, buďte jedna duša a jedna myseľ! ³ Nerobte nič z nevraživosti ani pre márnú slávu, ale v pokore pokladajte jeden druhého za vyššieho. ⁴ Nech nik nehľadá iba na svoje vlastné záujmy, ale aj na záujmy iných. ⁵ Zmyšľajte tak ako Kristus Ježiš“ (Flp 2, 1-5). Všimli ste si? Žiadna zmienka o modlitbe, o bohoslužbe, o ničom podobnom. To všetko sú len nástroje. Ale toto je cieľ, ovocie, podstata. Ona nás robí katolími. Bez nej nie sme nič, leda ak pokrytci, ktorí „hovoria, a nekonajú“ (Mt 23, 3). Práve preto by sme v dnešnej dobe mali byť ako žiarivý maják uprostred uťahaných a osamelých ľudí utápajúcich sklamanie a bolesť spoločenstva, skutočná rodina ľudí, žijúcich na pomery tohto sveta „podľa všeobecnej mienky až neveriteľný“ a úžasný spôsob života!

Opakom kresťanstva je uzatvorenosť do seba, pred ktorou preto pápež vážne varuje: „*Izolovanosť, ktorá je jednou z verzií imanentizmu (uzatvorenia do seba), môže sa prejavovať vo falošnej autonómii, ktorá vylučuje Boha; ale svoje vyjadrenie môže nájsť aj v náboženskom živote – v duchovnom konzumizme blízkom chorobnému individualizmu. ... rastie reputácia rozličných foriem „duchovnosti blahobytu“ bez spoločenstva, s „teológiou prosperity“ bez bratských záväzkov alebo so subjektívnymi skúsenosťami bez tváre, ktoré sa redukovávajú iba na vnútorné prežívanie zahľadené do seba“* (EG 89). Alebo polopaticky – takíto ľudia sa snažia byť kresťanmi sami, bez ostatných, chcú byť v Cirkvi, ale bez Cirkvi, chcú žiť v Nebi, ale bez Neba, bez *spoločenstva svätých*. To ale nejde! Potom sa divia, že ich život je prázdny, Krista osobne nepoznajú, Duch ich nenaplnia – ale ako by mohol, keď sa slobodne rozhodli ostať von, mimo?

„*Je potrebné pomôcť ľuďom pochopiť, že jediná správna cesta spočíva v stretávaní sa s druhými, ktorí majú správny postoj – oceňujúc ich a prijímajúc ako spoločníkov na ceste bez vnútorných sporov. Alebo, ešte presnejšie, ide tu o to, aby sme sa naučili objaviť Ježiša v tvári druhých, v ich hlase, v ich prosbách. Aby sme sa naučili trpieť v náručí ukrižovaného Ježiša vtedy, keď zažívame nespravodlivé útoky alebo nevdáčnosť – bez toho, žeby nás unavovala snaha rozhodovať sa stále znovu pre bratstvo. V tom je opravdivé uzdravenie, pretože ten spôsob nadväzovania vzťahov s druhými, ktorý nás skutočne uzdravuje namiesto toho, aby nám škodil, je mystické, kontemplatívne bratstvo, ktoré dokáže vnímať svätú veľkosť svojho blížneho, dokáže spoznať Boha v každom člove-*

ku, znášať ťažkosti spoločného života, spoliehajúc sa na lásku Boha“ (EG 91 a 92), uzatvára pápež. Tvoríť spoločenstvo, byť v Cirkvi skutočnou rodinou, učiť sa byť jedna duša v jednom Tele – to nie je vec voľby. To je podstata kresťanstva, podstata Neba a spásy. Bez toho ničoho z toho niet. Vôbec nič!

NA ZAMYSLENIE:

„*Vyjsť zo seba samých a pripojiť sa k druhým je prospešná vec. Zatvoriť sa do seba znamená ochutnať horký jed imanencie – sústredenia na seba; a pre ľudstvo bude na škodu každé sebecké rozhodnutie, ktoré učiníme“* (EG 87), hovorí pápež. Koľkí ale presne takto, sami, žijeme svoje „kresťanstvo“ a dokonca z vlastnej vôle, lebo sa netúžime s nikým stretať, len si sami „odstavíme“ svoje a sme spokojní, akí sme zbožní?

Možno máme strach otvoriť sa, deliť sa, byť sebou – sprvu isto hráme divadlo, pretvarujeme sa, skrývame za klišé a povrchné vety... a možno to ani neskúsime alebo po čase odídeme preč. A týka sa to aj mnohých praktizujúcich kresťanov, ktorí nechápu, „že riešenie nikdy nespočíva v úteku od osobného a angažovaného vzťahu s Bohom, ktorý nás zároveň núti zaujímať sa o druhých. K tomu dochádza vtedy, keď sa veriaci skrývajú pred pohľadom druhých alebo keď len prebiehajú z jedného miesta na druhé či od jednej úlohy k druhej bez toho, aby si vytvorili hlboké a stabilné vzťahy“ (EG 91).

Chce to odvahu, „*kresťanský ideál bude vždy pozývať na prekonávanie podozrievavosti, trvalej nedôvery a strachu z napadnutia; teda k zmene tých obranných postojov, ku ktorým nás vedie dnešný svet. ... Evanjelium nás ... pozýva nebať sa riskovať stretnutím s tvárou druhého človeka; s jeho fyzickou prítomnosťou, ktorá je naliehavá; s jeho bolesťou a požiadavkami i s jeho nákazlivou radosťou – v neustálom blízkom vzťahu“* (EG 88), hovorí pápež. Po tom, čo sme uverili Kristovi a nastúpili po obrátení cestu Evanjelia, musíme sa odvážiť takto otvoriť aj jeden druhému, stať sa *zraniteľnými*. Inak to nejde. Neexistuje alternatíva. Môžeme to buď urobiť, alebo ostať von, stratení, zatratení. Niet inej voľby, niet kompromisu.

OTÁZKY:

< Tvoríte vo farnosti skutočné spoločenstvo? Ako aktívne pracujete na jeho vzraze a aby ste boli jeho členom? Pripomeňte si etapy vývoja spoločenstva – kde sa nachádzate? >